ദൂത് 1: സഭയിലെ എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങൾക്കുമുള്ള നിസ്തുല പരിഹാരമെന്ന നിലയിൽ സർവവും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ ആസ്വാദനം

I. സഭയിലെ എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങൾക്കുമുള്ള നിസ്തുല പരിഹാരമെന്ന നിലയിൽ സർവവും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ ആസ്വാദനത്തിന്റെ ഒരു പുസ്തകമാണ് 1 കൊരിന്ത്യർ; തന്റെ പ്രത്യുദ്ധാരത്തിലുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം, ദൈവത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥയുടെ നിസ്തുല കേന്ദ്രമായും നമ്മുടെ ആസ്വാദനത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള നമ്മുടെ ഓഹരിയായി നമുക്ക് സകലവുമായും ക്രിസ്തുവിനെ പ്രത്യുദ്ധരിക്കുക എന്നതാണ്

- നാം എല്ലാവരും ക്രിസ്തുവിന്റെ കൂട്ടായ്മയിലേക്ക്, ആസ്വാദനത്തിന്റെ ചിന്തയിലേക്ക് വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; നമ്മുടെ ആസ്വാദനത്തിനുവേണ്ടി ദൈവത്താൽ നമുക്കു നൽകപ്പെട്ട നമ്മുടെ നറുക്കിട്ടുനൽകപ്പെട്ട ഓഹരിണ് ക്രിസ്തു. 1 കൊരിന്ത്യരിൽ അപ്പൊസ്തലനായ പൗലൊസ് വിശ്വാസികൾക്കിടയിലുള്ള എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളും, പ്രത്യേകിച്ച് ഭിന്നതയുടെ പ്രശനം പരിഹരിക്കത്തക്കവണ്ണം ദൈവത്താൽ നിയമിക്കപ്പെട്ട നമ്മുടെ നിസ്തുല കേന്ദ്രമായ ക്രിസ്തുവിൽ നാം ശ്രദ്ധകേന്ദ്രീകരിക്കണം എന്ന് കാണിക്കുന്നു.
  [1 Cor. 1:9] തന്റെ പുത്രനായ, നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ കൂട്ടായ്മയിലേക്ക് തന്നിലൂടെ നിങ്ങളെ വിളിച്ച ദൈവം വിശ്വസ്തൻ..

- നമ്മുടെ ലക്ഷ്യം ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിന്റെ കെട്ടുപണിക്കുവേണ്ടി ക്രിസ്തുവിന്റെ പൂർണ ആസ്വാദനവും ക്രിസ്തുവിനെ പൂർണമായി നേടുന്നതും ആണ്; ഇത് സഹസ്രാബ്ദ രാജ്യത്തിൽ നമ്മുടെ സമ്മാനമായ ക്രിസ്തുവിന്റെ പരമമായ ആസ്വാദനം നമുക്കുണ്ടായിരിക്കുന്നതിൽ പരിണമിക്കുന്നു. E.നാം "ഒരു കാര്യം" ചിന്തിക്കുന്നവരായിരിക്കണം; ഫിലിപ്പിയരിലെ ഒരു കാര്യം ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള വ്യക്തിനിഷ്ഠമായ പരിജ്ഞാനത്തെയും, അനുഭവത്തെയും, ആസ്വാദനത്തെയും പരാമർശിക്കുന്നു; ഒരു കാര്യം എന്നത് ക്രിസ്തുവിനെ നേടുവാനും അവനെ സ്വന്തമാക്കുവാനും അവനെ പിൻപറ്റുന്നതാണ്. ദൈവത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥ എന്നത് നാം ഒരു കാര്യം ചിന്തിക്കുന്നതാണ്; ഒരു കാര്യമല്ലാതെ മറ്റെന്തെങ്കിലും ചിന്തിക്കുന്നത് ദൈവത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥയ്ക്കെതിരായി മത്സരിക്കുന്നതാണ്. സഭാജീവിതത്തിൽ ഒരു കാര്യം ചിന്തിക്കുവാൻ എല്ലാ വിശുദ്ധരെയും നാം സഹായിക്കണം; നമ്മുടെ ചിന്തകൾ ശരീരജീവിതമായ സഭാജീവിതത്തിനുവേണ്ടി ക്രിസ്തുവിന്റെ. നമ്മുടെ ആസ്വാദനത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള നമ്മുടെ ഓഹരിയായി സർവവും-ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ക്രിസ്തുവിനെ, കുറഞ്ഞത് ഇരുപത് കാര്യങ്ങളുടെ സമ്പത്തോടുകൂടെ, നമുക്ക് നൽകിയിരിക്കുന്നുവെന്ന് 1 കൊരിന്ത്യർ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. ക്രിസ്തുവിനെ ദൈവത്താൽ നമുക്കു നൽകപ്പെട്ട ഓഹരിയായി നാം ആസ്വദിക്കണം. ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിയായും, ദൈവത്തിന്റെ ജ്ഞാനമായും, തേജസ്സിന്റെ കർത്താവും, ദൈവത്തിന്റെ ആഴങ്ങളായി (ആഴമുള്ള കാര്യങ്ങളായി), ദൈവത്തിന്റെ കെട്ടിടത്തിന്റെ നിസ്തുല അടിസ്ഥാനമായി, നമ്മുടെ പെസഹയായും ജീവ സഹായമായും, തലയായും, ശരീരമായും , ആദ്യഫലമായും, രണ്ടാം മനുഷ്യനായും, നമുക്ക് സകലവും ആയിത്തീരുവാൻ ജീവൻ-നൽകുന്ന ആത്മാവായിത്തീർന്നവനായ ഒടുക്കത്തെ ആദാമായും നാം ക്രിസ്തുവിനെ ആസ്വദിക്കണം. [Phil. 2:2] നിങ്ങൾ ഒരേ കാര്യം ചിന്തിച്ച്, ഒരേ സ്നേഹം ഉള്ളവരായി, ദേഹിയിൽ ചേർന്ന്, ഒരു കാര്യം ചിന്തിച്ചുകൊണ്ട്,

II. തന്റെ പുത്രന്റെ കൂട്ടായ്മയിലേക്ക്, ആസ്വാദനത്തിലേക്ക് നമ്മെ വിളിച്ചതിൽ ദൈവം വിശ്വസ്തനാണ്, എന്നാൽ നിരവധി സമയങ്ങളിലും അവന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തിലേക്കുള്ള അവന്റെ വിളിയോട് നാം അവിശ്വസ്തരാണ്

- ദൈവത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥയിലുള്ള അവന്റെ ഉദ്ദേശ്യം നമ്മുടെ സംതൃപ്തിക്കും ആസ്വാദനത്തിനുംവേണ്ടി നമ്മിലേക്ക് അവനെത്തന്നെ പകരുവാനുള്ള ജീവജലത്തിന്റെ ഉറവും, സ്രോതസ്സും ആയിരിക്കുക എന്നതാണ്; ഈ ആസ്വാദനത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം, തന്റെ ആവിഷ്കാരത്തിനുവേണ്ടി ദൈവത്തിന്റെ നിറവായിരിക്കുവാൻ ദൈവത്തിന്റെ വർധനവും ദൈവത്തിന്റെ വികാസവും എന്ന നിലയിൽ ദൈവത്തിന്റെ നേരിണയായ സഭയെ ഉളവാക്കുക എന്നതാണ്. ജീവജലത്തിന്റെ ഉറവായി ദൈവത്തെ എടുക്കാനുള്ള ഏക മാർഗം അവനിൽനിന്നു കുടിക്കുകയും ദിനംതോറും അവനെ പുറത്തേക്കൊഴുക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ്; നാം നിരന്തരമായി കർത്താവിന്റെ നാമത്തെ വിളിച്ചപേക്ഷിക്കണം. എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ ജനം രണ്ടു ദോഷങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ട് അവനോട് അവിശ്വസ്തരായിരുന്നു. ഒന്നാമത്, അവർ അവരുടെ ആസ്വാദനത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള അവരുടെ ഉറവായ, അവരുടെ ഉറവിടമായ ദൈവത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചു; രണ്ടാമത്, അവരെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാനോ അവരെ ദൈവത്തിന്റെ ആവിഷ്കാരത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള അവന്റെ നിറവായ അവന്റെ വികാസം ആക്കുവാനോ കഴിയാത്ത ദൈവമല്ലാത്ത ഉറവിടങ്ങളിലേക്ക് അവർ തിരിഞ്ഞു. കർത്താവിനെ ഭക്ഷിക്കുവാനും, പാനംചെയ്യുവാനും, ആസ്വദിക്കുവാനും കർത്താവിന്റെ അടുക്കൽ വരാത്തതിനെക്കാൾ ദൈവത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ വലിയ തിന്മ മറ്റൊന്നുമില്ല. നാം അവിശ്വസ്തരാണെങ്കിലും, ദൈവം വിശ്വസ്തനാണ്. നമ്മുടെ സ്വാഭാവിക അറിവിനോ ധാരണയ്ക്കോ വിരുദ്ധമായ്, നമ്മുടെ വിഗ്രഹങ്ങളെ നീക്കിക്കളയുവാൻ ദൈവം വിശ്വസ്തനാണ്; ജീവജലത്തെ കുടിക്കുന്നതിൽ നിന്നും നമ്മെ വഴിതെറ്റിക്കുന്ന വിഗ്രഹങ്ങളായ നമ്മുടെ പരിതസ്ഥിതിയിലുള്ള ബാഹ്യമായ സമാധാനം, നമ്മുടെ വ്യക്തിപരമായ ആശ്വാസവും സ്വസ്ഥതയും, നമ്മുടെ വസ്തുവകകൾ എന്നിവയെ;

തന്റെ വ്യവസ്ഥ നിറവേറ്റുവാൻ നമ്മിൽ ദൈവം വർധിക്കേണ്ടതിന് ക്രിസ്തുവിനെ ആസ്വദിക്കുവാനും ക്രിസ്തുവിനെ ആഗിരണം ചെയ്യുവാനും ക്രിസ്തുവിനെ കുടിക്കുവാനും ക്രിസ്തുവിനെ ഭക്ഷിക്കുവാനും, ക്രിസ്തുവിനെ സ്വാംശീകരിക്കുവാനും വേണ്ടി നമ്മെ അവന്റെ വ്യവസ്ഥയിലേക്ക് നയിക്കേണ്ടതിന് നാം നമ്മിൽത്തന്നെ ആശ്രയിക്കാതെ അവനിൽ ആശ്രയിക്കുവാൻ പഠിക്കേണ്ടതിന് നമുക്ക് കഷ്ടങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ അനുവദിക്കുന്നതിൽ ദൈവം വിശ്വസ്തനാണ്. ക്രിസ്തുവിനെ നാം ആസ്വദിക്കുന്നതൊഴിക മറ്റൊന്നിലും ദൈവത്തിനു താൽപര്യമില്ല; നമ്മുടെ പരാജയം നിമിത്തം നാം പ്രത്യശയ്ക്ക് വകയില്ലാത്തവരാണെന്ന് നാം ചിന്തിച്ചേക്കാം, എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ പക്കൽ നിരാശ ഇല്ല; നമ്മുടെ പരാജയം, നമ്മെ പക്വതയിലേക്ക് കൊണ്ടുവരാൻ അവനെ പ്രാപ്തനാക്കിക്കൊണ്ട്, നമ്മുടെ സകലവുമാകുവാൻ ക്രിസ്തുവിന് കടന്നുവരാനുള്ള വഴി തുറക്കുന്നതേയുള്ളൂ. [Jer. 2:13] എന്റെ ജനം രണ്ടു ദോഷം ചെയ്തിരിക്കുന്നു: അവർ ജീവജലത്തിന്റെ ഉറവായ എന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചു, വെള്ളമില്ലാത്ത കിണറുകളെ, പൊട്ടക്കിണറുകളെ തന്നേ, കുഴിച്ചിരിക്കുന്നു. [John 4:14] എന്നാൽ ഞാൻ അവനു നൽകുവാൻ പോകുന്ന വെള്ളത്തിൽനിന്ന് കുടിക്കുന്ന ഏവനും ഒരുവിധത്തിലും ഒരുനാളും ദാഹിക്കയില്ല; എന്നാൽ ഞാൻ അവനു നൽകുവാൻ പോകുന്ന വെള്ളം അവനിൽ നിത്യജീവനിലേക്ക് പ്രവഹിച്ചുയരുന്ന നീരുറവയായിത്തീരും എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. [Lam. 3:22-23] നാം മുടിഞ്ഞുപോകാതിരിക്കുന്നതു യഹോവയുടെ ദയ ആകുന്നു; അവന്റെ കരുണ തീർന്നു പോയിട്ടില്ലല്ലോ; അതു രാവിലെതോറും പുതിയതും നിന്റെ വിശ്വസ്തത വലിയതും ആകുന്നു.

III. കർത്താവിനെ ആസ്വദിക്കാനുള്ള മാർഗം അവനെ സ്നേഹിക്കുന്നതും, അന്യോന്യം സ്നേഹിക്കുന്നതും ആണെന്ന് 1 കൊരിന്ത്യർ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു; കർത്താവിന്റെ പ്രത്യുദ്ധാരം ആദ്യസ്നേഹത്താൽ കർത്താവായ യേശുവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നതിന്റെയും, ക്രിസ്തുവിന്റെ ജൈവിക ശരീരത്തിന്റെ കെട്ടുപണിക്കുവേണ്ടി അന്യോന്യം സ്നേഹിക്കുന്നതിന്റെയും പ്രത്യുദ്ധാരമാണ്

- കർത്താവിനെ നാം സ്നേഹിക്കുക എന്നത് അവന്റെ ഹൃദയത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുവാനും അതിലെ എല്ലാ രഹസ്യങ്ങളും മനസ്സിലാക്കുവാനും, നമുക്കുവേണ്ടി ദൈവം നിയോഗിച്ചതും ഒരുക്കിയിട്ടുള്ളതുമായ ആഴവും മറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുമായ കാര്യങ്ങളിലുള്ള നമ്മുടെ സാക്ഷാൽക്കാരത്തിനും പങ്കെടുക്കലിനും നമ്മെ പ്രാപ്തരാക്കുന്നതിന് ഒഴിച്ചുകൂടാനാകാത്ത ആവശ്യകതയാണ്. സഭാജീവിതത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം ക്രിസ്തുവിന്റെ ആസ്വാദനത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു; നാം അവനെ എത്രയധികം ആസ്വദിക്കുന്നുവോ, ഉള്ളടക്കം അത്രയധികം സമ്പന്നമായിരിക്കും; സഭയുടെ അധഃപതനം കർത്താവിനോടുള്ള നമ്മുടെ ആദ്യസ്നേഹം വിട്ടുകളയുന്നതോടുകൂടി ആരംഭിക്കുന്നു; ആദ്യസ്നേഹത്താൽ, മേൽത്തരമായ സ്നേഹത്താൽ കർത്താവിനെ സ്നേഹിക്കുക എന്നത്, നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ സകലവുമായി അവനെ കണക്കാക്കുവാനും എടുക്കുവാനും അവന്റെ സ്നേഹത്താൽ നിർബന്ധിക്കപ്പെടുന്നതിലൂടെ, കർത്താവിന് സകല കാര്യങ്ങളിലും സർവോൽകൃഷ്ടത, ഒന്നാം സ്ഥാനം നൽകുന്നതാണ്. കർത്താവായ യേശുവിൽ നാം വിശ്വസിച്ചപ്പോൾ നാം സ്വീകരിച്ച ജീവൻ ഒരു വ്യക്തിയാണ്, ഈ വ്യക്തിയെ പ്രയോഗിക്കുവാനും ആസ്വദിക്കുവാനുമുള്ള ഏക വഴി ആദ്യസ്നേഹത്താൽ അവനെ സ്നേഹിക്കുന്നതാണ്; നമ്മുടെ ജീവനായ കർത്താവായ യേശു ഒരു വ്യക്തിയായതിനാൽ, ഈ നിമിഷവും ദിനംപ്രതിയും അവന്റെ ഇപ്പോഴുള്ള സാന്നിധ്യത്തെ ആസ്വദിക്കുവാൻ നമുക്ക് അവനുമായി ഒരു പുതിയ സമ്പർക്കം ആവശ്യമാണ്. നാം ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹത്താൽ കവിഞ്ഞൊഴുക്കപ്പെട്ട വ്യക്തികളായിരിക്കണം; കർത്താവിനെ അങ്ങേയറ്റം സ്നേഹിക്കുന്നതിന്, അവന്റെ സൗന്ദര്യം നോക്കുവാനും അവനോട് അന്വേഷിക്കുന്നവരുമായിരിക്കണം; ദൈവത്തോടു ചോദിക്കുക എന്നത് നമ്മുടെ ദൈനംദിന ജീവിതത്തിലെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും ദൈവത്തോട് അന്വേഷിക്കുക എന്നതാണ്.

- ക്രിസ്തുവിന്റെ ജൈവിക ശരീരമെന്ന നിലയിൽ സഭയെ കെട്ടുപണി ചെയ്യുന്നതിന് നമുക്ക് എന്തെങ്കിലും ആയിരിക്കുവാനും എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുവാനുമുള്ള ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായ മാർഗം സ്നേഹമാണ്. സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രമാണമെന്ന നിലയിൽ ജീവന്റെ ആത്മാവിന്റെ പ്രമാണം നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ സജീവമാകുമ്പോൾ, കർത്താവിലുള്ള നമ്മുടെ അധ്വാനം സ്നേഹത്തിന്റെ അധ്വാനമാണ്, അതിൽ നാം ബലഹീനരെ താങ്ങുന്നു. നാം സ്നേഹിക്കുന്ന ക്രിസ്തു സഭയെ സ്നേഹിക്കുന്നവനായ ക്രിസ്തുവാണ്; നാം അവനെ സ്നേഹിക്കുമ്പോൾ, അവൻ ചെയ്യുന്നതുപോലെ നാമും സഭയെ സ്നേഹിക്കും; സഭാജീവിതം സഹോദരസ്നേഹത്തിന്റെ ജീവിതമാണ്, ശരീരം സ്നേഹത്തിൽ അതിനെത്തന്നെ കെട്ടുപണിചെയ്യുന്നു. ഇന്നത്തെ സഭയുടെ അധഃപതനത്തെ കീഴടക്കുവാൻ നമുക്ക് സ്നേഹത്തിന്റെ ജ്വലിക്കുന്ന ഒരു ആത്മാവ് ആവശ്യമാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിന്റെ ഒരുമയ്ക്കും കെട്ടുപണിക്കും യാഥാർഥ്യത്തിനുമായി സമന്വയിക്കുന്നതിന്റെ അനുഭവത്തിലേക്കും ആസ്വാദനത്തിലേക്കും നാം അധികം അധികമായി പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ അന്യോന്യമുള്ള നമ്മുടെ സ്നേഹം നമുക്ക് യാഥാർഥ്യമായിത്തീരുന്നു. [1 Cor 2:9-10] "ദൈവം തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്ക് ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ കണ്ണ് കണ്ടിട്ടില്ല, ചെവി കേട്ടിട്ടില്ല, മനുഷ്യന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഉയർന്നുവന്നിട്ടുമില്ല" എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ തന്നെ. എന്നാൽ ദൈവം അവ നമുക്ക് ആത്മാവ് മുഖാന്തരം വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു, ആത്മാവ് സകല കാര്യങ്ങളെയും, ദൈവത്തിന്റെ ആഴങ്ങളെപ്പോലും തിരയുന്നു.
[Eph 4:16] അവനിൽനിന്ന് ശരീരം മുഴുവനും,... സ്നേഹത്തിൽ അതിന്റെതന്നെ കെട്ടുപണിക്കായി ശരീരത്തിന്റെ വളർച്ചയ്ക്ക് ഇടയാക്കുന്നു.